

KLAS



Glasilo Doma starejših občanov Preddvor
in enote Naklo

letnik 27, št. 228

marec 2016

*Iskrene čestitke stanovalcem,
ki praznujete v marcu!*

*ga. Ana Rozman
g. Zvonko Zupančič
g. Aleksa Gavrič
ga. Stanislava Grošelj
ga. Matilda Pirc
ga. Marija Kalan
ga. Jera Sitar
g. Janez Draksler
ga. Jožica Černec
ga. Gabrijela Šmigoc
ga. Marija Brankovič
g. Gabrijel Rak
ga. Gabrijela Ribnikar
ga. Marija Bliznac
ga. Marija Gašperlin
g. Vincenc Arnež
ga. Ljudmila Podgoršek*

enota Naklo

*ga. Judita Ažman
ga. Jožefa Sodnik
ga. Jožefa Leskovšek
ga. Marija Rozman
ga. Hilda Čebulj
ga. Jolanda Jarc*

Jutra in večeri

*Lepa so jutra spomladi,
ko sonce zlato žari,
lep in srečen občutek,
ki v lepoto uživati želi ...*

*Lepi so tudi večeri,
ko zarja nebo osvetli,
ko tone narava k počitku,
počasi se vse umiri ...*



*Takrat moja duša vztrepeče,
preveva občutek jo sreče,
pred mano odpre se nebo,
ki me v sanje zazibalo bo ...*



*Spomini nazaj poletijo,
čustva se nežna zbudijo,
mi misli odplavajo tja,
kjer sreča dom svoj ima ...*

Olga M. Kepic

Utrinki

Cvetlični pogled na Vatikan

Gospa Sabina Šegula iz Biotehniškega centra Naklo nam je s svojim predavanjem zelo vsestransko prikazala sodelovanje pri krasitvi bazilike sv. Petra v Vatikanu ob priliki božičnega praznovanja. V okviru želja cerkve sta s sodelavcem okrasila glavni oltar in ostalo notranjost po načelih, ki veljajo že dolgo let in so ogledalo cerkve, ki je center papeža in naše vere; cerkve, kamor se zatečejo verniki s svojimi zahvalami in upanji k Bogu.

Tudi vatikanski vrtovi nam kažejo obširnost in urejenost s posebno skrbjo za stare spomenike in več sto let stara drevesa, ki so oskrbovana in prikazujejo svojo preteklost.

S svojim delom in prizadevnostjo sta ga. Šegula in g. Ribič lepo in uspešno prikazala in zastopala slovenski narod in Slovenijo v daljnem Vatikanu.

P.M., stanovalka

Praznovanje slovenskega kulturnega praznika

Ob slovenskem kulturnem prazniku sta nam stanovalka ga. Ivanka Marinšek in voditelj računalniških uric Tomaž Klemenc pripravila predstavitev o Francetu Prešernu.

France Prešeren je v svojih pesmih izražal občutja svojega življenja v lepem slovenskem jeziku. Bil je vedno preprost, nikoli domišljav in nikoli skopuški. Vedno so bili za njim otroci, ker je imel za njih vedno v žepu bombone ali suhe fige.

Znan gledališki igralec Polde Bibič je na posnetku, ki se je predvajal na prireditvi, recitiral vsem znano Prešernovo pesem Povodni mož, ki je v deroče valove odnesel prelepo ljubljansko deklico Urško. Ga. Marinšek nam je zastavila nekaj vprašanj o življenju in delu našega največjega pesnika. Na koncu pa je

stanovalka ga. Zdešar deklamirala žalostno pesem Nezakonska mati.

Radi poslušamo in tudi čitamo Prešernove pesmi, ki so včasih vesele in včasih tudi žalostne, prav tako kot tudi mi!

M.P., stanovalka

Slovenija je "bogata"

Ljubljana je glavno mesto Slovenije – to pomeni, da je *ljubljena!*

V Ljubljani je več cerkva, ena od teh je cerkev svetega Jožefa v bližini ljubljanskega gradu, na desnem bregu Ljubljanice.

Vsem nam pa je znano, da v preteklosti cerkve niso bile cenjene. Cerkev svetega Jožefa so preuredili v filmski studio. V tem prostoru so posneli več filmov, tudi Vandotovega Kekca.

Naši slovenski filmarji pa so povabili grške filmarje in jim razkazali svoje prostore. Grki so bili navdušeni!

Peljali so jih tudi z avtobusom po Sloveniji na izlet. Gostje so občudovali našo Slovenijo in ugotavljali, da je "bogata" – saj ima veliko filmskih studiev – kar vsaka vas ima svojega, pa še v nekaterih hribih so!

M.K., stanovalka

Čistoča in higiena v življenju človeka

Znano je, da starejši ljudje prej zbolevalo in postanejo negibljivi. Zato je potrebna in pomembna hoja in gibanje na čistem zraku, kar pripomore k boljšemu počutju.

Pregibati v celoti psihofizično telo, pomeni poleg dobrega počutja tudi dobro voljo. Pomembno je tudi kakšen je zrak v prostorih bivanja in tudi zimsko odpiranje oken – prezračevanje.

Imunski sistem (odpornost) starejšega človeka se slabša. Človek mora organizem utrjevati in izboljševati počutje za boljše zdravje.

Okužbe na človeka prežijo povsod - bacili, glivice, bakterije, virusi, ... so mikroorganizmi ki zastrupljajo telo. Okužbe napadejo telo in zato je potrebno poskrbeti za izboljšanje zdravja. Bolje je najti način kako preprečiti bolezen kot zdraviti.

Okuženi so nevidno vsi predmeti v našem okolju, zato je zelo pomembno umivanje rok. Vseskozi moramo delovati preventivno – preprečevalno. V prostorih, kjer živi večje število ljudi je možno več okužb.

Nihče ne želi biti bolan, ker bolezen jemlje moč in energijo, zato primerno poskrbimo najprej zase – na primer, da si ko kašljamo damo pred usta papirnat robček, ki ga po uporabi damo v plastično vrečko in odvržemo, da pred uporabo dobro operemo sadje, skrbimo za čistočo in zračenje prostorov, ...

Judita Ažman, stanovalka

Med tujci – spomin na taborišče

Potekali so nam dnevi,
potekale so nam noči,
živeli smo med tujci
in ostali smo prijatelji.

Vsak svoj jezik govorili,
razumeli nismo nič,
napenjali vse sile,
z rokami se pogovarjali.

Težko je bilo živeti,
težko bilo je razumeti,
pa vendar govor ni bil tisti,
ki grenil težke nam je dni.

Lahko bi tudi rekla,
da s tujimi ljudmi živeti ni težko,

če s pametjo, nesebičnostjo
in ljubeznijo in v slogi,
bi vsem tudi zdaj bi bilo lepo.

R.F., stanovalka

Mihec in njegova pamet

Kje pa moje šolske so reči,
prav nikjer jih najti ni!
Mihec joče in kriči,
pod mizo torba se smeji.

Ne boš me našel dragi Mihec,
kar išči me,
Mihec boža si trebušček,
vendar torbe in nikjer.

Ta greh moj bode ti v svarilo,
opozorila so bila pravilo,
da knjiga naj ti bo kot sestra,
ki pamet naj ti v glavo stresa.

Sošolci so te zapustili,
zato pa priden bodi in se uči,
lenobo opusti in pameti se drži,
da ti v bodoče bolje gre.

Knjige v roke, naj ti bodo svete,
zgrabi jih, da nekaj boš imel od njih,
sicer ostal boš sam
in postal boš večni siromak in žalosten bedak.

R.F., stanovalka

Siničja tožba

(Josip Stritar)

Stoji učilna zidana,
pred njo je stara jablana,
ta jablana je votel panj,
sinica nosi gnezdo vanj.

Sinica zjutraj prileti,
na šolskem oknu obsedi,
na oknu kljunček svoj odpre,
tako prepevati začne.

Poslušaj me, učitelj ti,
kaj zdaj pred tabo se godi,
vsi dečki tvoji me črte,
povsod love, povsod pode.



Zalezli so moj ptičji rod,
iz gnezda vrgli ga za plot,
mladiči tam pomrli so,
oči svetle zaprli so.

Grdobe grde paglave,
masti ste vredni leskove,
kdor v gnezdu ptičice lovi,
ta v svojem srcu prida ni.

**Pesem po spominu zapisala
Marija Zdešar, stanovalka**

Njegove hlačnice

Fantiček Jožek je bil star dobri dve leti in je že znal "po svoje" govoriti in se sam obleči...

Tudi tisto jutro se je oblekel sam, šel k mami v kuhinjo in ji potožil: "Mama, danes pa ne morem hoditi...".

Mama se je prestrašila, a strah jo je hitro minil, saj je opazila, da sta obe nogici v eni hlačnici. Napako sta popravila in Jožek je spet lahko hodil.

M.K., stanovalka

Žalost mene premaguje

Žalost mene premaguje,
ker zapustil bom svoj dom,
šel bo daleč v kraje tuje,
več nazaj prišel ne bom.

Zbogom očka, zbogom mamca,
zbogom ljuba, ljubica,
ti pa boš doma ostala,
jaz pa moram rajžati.

Zvezdice, k ste mi svetile,
ko sem srečno vzev slovo,
ve me boste spremljevale,
ko bom pred sovragom stav.

Domovina, domovina,
moj preljub domači kraj,
Bog ve ktera bo dolina,
v grob dejala me nekdej.

Po spominu zapisala M.K., stanovalka

Bridko, prebridko trpljenje Jezusa

Zdaj bo prišel Veliki teden,
ki ga grešnik nisi vreden,
angel gor na oblak stoji,
zlati kelih v rok drži.

Kdor hoče s tega kelha piti,

mora čistga srca biti.
Jezus je s tega kelha piv,
k je za nas krvavi pot potiv.

... ki je za nas bičan biv.
... ki je za nas s trnem kronan biv.
... ki je za nas težki križ nesev.
... ki je za nas križan biv.

*Cel svet se je tresu,
ko je Jezus križ na Oljsko goro nesu.*

Po spominu zapisala Marija Zdešar, stanovalka

Ena lastovka še ne prinese pomladi.

Smeh je pol zdravja.

*Vroč juha se nikoli ne poje tako
vroča, kot se skuha.*

Bolje pozno kot nikoli.



Vsaka šola nekaj stane.

Bolje spanec kot žganec.

Kdor je reven, ni bogat, se mu ni treba ravbarjev bat.

Za dežjem vedno posije sonce.

Pregovore izbrala Marija Zdešar, stanovalka

Modro brati in kramljati

Joanna Trollope – Druga Ženska

Mali deklici Merion Palmer je umrl oče, ko je bila stara tri leta. Zelo ga je pogrešala in fotografije, ki jih je imela je čuvala in jih vedno znova gledala ter obujala spomine. Bila mu je podobna in mati ji je večkrat pripovedovala o njem.

Pri 14-tih letih je imeti očeta v družini nujno in ni razumela matere, ki je odklanjala zveze za poroko, ker si ni upala tvegati življenja v dvoje. Ko je izpolnila 16 let se je odločila, da se morata z mamo preseliti in si kupiti novo stanovanje. Čeprav z odporom matere, je Merion le dobila več svobode in boljšo šolo.

Uspešno, s pohvalo je zaključila šolanje in pot naprej ji je bila odprta. Odločila se je, da napiše prošnjo na univerzo in sprejeli so jo. Opazovala je življenje okrog sebe, se čudila ženskam, ki so srečo iskale v odnosih z moškimi in nazadnje ostale same ali z otrokom. Njena mama je po smrti svojega moža vso skrb in ljubezen posvetila njej, svoji hčerki. Dobro ji je uspevalo in hčerka je napredovala in uspevala, saj je bila odločena, da nadaljuje s študijem in opravljanjem prakse za odvetnico.

Merion je bila z delom zadovoljna in vsakih šest tednov se je s petkovim nočnim vlakom odpeljala k materi na obisk. Med obiskom je brskala na podstrešju in odkrila škatlo z očetovimi stvarmi. V njej so bile fotografije, tudi iz športa, medalje, značke, pa tudi nekaj knjig. Tudi mama se je spomnila tiste s trdim vijoličnim ovitkom, ker jo je oče rad čital, ker ga je spravljal v smeh. Sedaj je knjiga zanimala tudi Merion in vzela jo je s seboj na vlak, da ji skrajša čas.

Toda na vlaku je zopet srečala Guida in čas ji je hitro minil. Tako sta se поблиže seznanila in skoro se je utrnila iskrica veselja, ko sta se zopet in zopet srečevala, saj to niso bila več naključna srečanja. Včasih sta večer preživela pri njem, včasih opri njej.

Marion je o svojem življenju zaupala materi, ki pa se s tem ni strinjala.

**Povzetek prebranega romana v okviru Bralnih srečanj
napisala P.M., stanovalka**

Pozabljen čas - 14. del

»No, ženka, kako gre? Je vse v redu? Ali kaj rabiš? Naj ti kaj prinesem?

Dobro, čez kakšno uro se vidiva!«

Pohitel je, da je šel čimprej v porodnišnico. Spotoma je kupil lep šopek rdečih, roza in belih vrtnic, da ga je nesel ženi. Vrtnic se je zelo razveselila, z nežnim poljubom se mu je zahvalila.

V sobi je bila sama, ob postelji sta stali dve zibelki. Zelo je bil ganjen, ko se je zagledal v malčici. Spali sta in bili tako ljubki in tako podobni. Rekel je:

»Jaz najinih deklet ne bom nikoli znal razločiti. Mislim, da sta si tako zelo podobni kot jajce jajcu!«

»Ne, ne, boš videl, da ju boš kmalu razločil. Ana ima zelenkaste oči, Jana pa črne.«

»Ampak, to se pri otroku še tolikokrat spremeni.«

»No, no, ne boj se, boš videl, da ti bosta kmalu povedali, katera je katera. Mislim, da boš kar hitro to osvojil, drugače pa bodi malo bolj potrpežljiv.«

V sobo je prišla sestra, da bi novi mamici pomagala nahraniti deklici. Ko sta ju previjali, si je Peter zaželel eno pestovati. Sestra mu jo je dala v naročje, bila je Jana. Gledala ga je s svojimi črnimi očkami.

»Vidiš, ljubica, jaz sem tvoj ati. No, kaj se pa kremžiš, ali ti nisem všeč? Seveda, lačna si, ampak moraš malo počakati, da se najprej naje tvoja sestrica!«

Malo jo je ponesel po sobi, a sestra mu je rekla:

»Nikar je ne nosite, jo boste razvadili. Veste, dojenčki si zelo zapomnijo, kaj z njimi počnemo. Potem bo vedno hotela biti pred jedjo v vašem naročju!«

»Seveda, seveda! Veste sestra, to sta najina prva otroka! Veliko se bova morala še naučiti.«

»Joj, sestra, tale moja Ana ima tako trde čeljusti, kot bi me grizla z zobmi. Pa tako požrešno pije, kot bi hotela popiti vse, da za sestrico ne bi nič ostalo. Trdno spi, a me še kar stiska. Prosim, sestra, vzemite jo stran!«

Ko je k prsim stisnila drugo deklico, jo je ta tako nežno zgrabila in pila brez vsake požrešnosti. Obe sta se počutili prijetno in kmalu sta zaspali. Le Ana je pojokovala, godrnjala in sesala svoj prstek.

Sestra je odšla, Peter pa je srečen opazoval svoja dekleta.

Misli so mu splavale daleč naprej. Vedel je, da bo zdaj nekaj let malo težje, a vedel je, da bosta s skrbno ženo to zmogla.

»Moja Marijana je presrečna, da ima svoji deklici, pa tudi na Simona ne bo pozabila. Seveda ji bom jaz vedno stal ob strani! Če bo potrebno, bom pa za nekaj ur na dan najel še kakšno mlajšo dekle. Vem, da bo vse v redu!«

Marijana je odprla oči in zagledala zaskrbljenega moža:

»Vem, Peter, da te skrbi, kako bova vse to, kar je pred nama, zmogla. Boš videl, da bova! Najine želje so bile uslišane, zato se morava zdaj potruditi. Saj so še dobri ljudje, ki nama bodo pomagali. Mene nič ne skrbi, da bi nama le zdravje služilo!«

Mož je kar ostrmel ob teh besedah, a vedel je, da žena vse to kar govori, misli tudi narediti. Bil je ponosen nanjo!

»Vesel sem tvojih besed! Veliko si pretrpela med nosečnostjo, a si vse premagala. Kljub temu te dobra volja ni zapustila. Res sem ponosen nate. Obljubi mi pa, da se boš o vsem pomenila z menoj in ne boš trmasto rinila v težave. Tudi jaz vem, da bova skupaj zmogla.«

Jano je položila v zibelko in razširila roke proti možu. Ta jo je objel in poljubil. Vse skrbi so izginile, ostala sta le ona dva in njuna ljubezen.

Rahlo je Marijana odrinila svojega možička:

»No, no, ljubi moj, saj vidiš, da ne smeš biti preblizu, ker bo skušnjava prehuda. Jaz pa se moram po porodu okrepiti. Tudi ti boš moral biti zelo priden!«

Težko je Peter izpustil svoj zaklad. Ampak, pamet je zmagala.

»Ljubica, šel bom, saj je doma veliko dela. Zunaj je že toplo, prvo košnjo smo pospravili, nekaj smo že posejali, nekaj pa še moramo. Saj Matija lepo skrbi za vse, malo mu moram pa tudi jaz pomagati. Sicer ti pa povem, da so naši vaščani zelo dobri. Če vidijo, da rabimo pomoč, kar sami pridejo. Sploh nočejo nič plačila. Ampak, saj poznaš našo Jero, vsem pripravi dobre malice in kosilo. Večkrat ji pride pomagat tudi Maja, da se Nataša lahko posveti Simonu. Čim starejši je, tem večje varstvo rabi, saj hoče povsod pomagati, ampak je večkrat bolj v napoto, kot v pomoč. Zato res rabi celo Natašino varstvo. Moram ti pa povedati, da kar naprej sprašuje po tebi in sestricah. Kar ne gre mu v glavo, da bo dobil kar dve. Včasih me vpraša kaj takega, da mu zelo težko odgovorim. Vedno bolj ugotavljam, da je fantiček zelo brihten in iz njega še nekaj bo. Res se zna človeku prikupiti in zelo ga imam rad!«

»O vsem tem sem tudi že sama preišljevala. Zdaj je v petem letu in mislim, da bo moral jeseni v vrtec, da se bo navadil življenja z drugimi otroki. Skrbi me, da ne bi bil preveč razvajen. Moramo ga vključiti med sebi enake. Nataša bo pa kar ostala pri nas in pomagala pri dvojčicah. Mislim, da se bo vse kar lepo izšlo. Kaj pa ti misliš? «

»Vem, da si že o vsem dobro premislila. Jaz se z vsem strinjam s teboj! Za začetek pa bom za nekaj ur na dan dobil še kakšno tako žensko, ki zna z dojenčki. Ti je prav? «

»Seveda, vse mi je prav!«

Peter je z očmi objel speči deklici in poljubil ženo, pomahal in hitro odšel.

Marijana je bila kar precej utrujena in legla je, da bi malo počivala. Naenkrat je zaslišala čuden, kričeč glas. Hitro je vstala in pogledala otroka. Ana je bila čisto rdeča v obrazek, iz

ust ji je silila pena. Hitro je pozvonila, prišla je sestra, za njo pa še zdravnica.

Pregledali sta deklico in ugotovili, da joče zato, ker jo boli trebušček.

»Seveda, preveč požrešno je jedla in zraven pogoltnila še veliko zraka, zdaj pa ima krče. Treba jo bo odvaditi tega goltanja. Zamenjali bomo vrstni red hranjenja. Zdaj naj bo prva Jana, nato še Ana. Upam, da nam bo uspelo! Mleka imate dovolj, a če bo potrebno, ga boste iztisnili in ga bomo dali deklici, po steklenički. Če tudi to ne bo pomagalo, bomo pa enkrat eni, enkrat drugi, dodajali hrano.«

»Sestra, potrudila se bom, da nobena ne bo prikrajšana. Rada bi videla, da dobita obe enako hrano, da ne bo med njima nastala kakšna večja razlika v rasti ali razvoju.«

»Ne skrbite, gospa Zalokar, vse bomo uredili, da bo prav. Zato boste pa še nekaj dni ostali pri nas, da dojenčici spravimo na red, da vam potem doma ne bosta delali težav.«

Jana je mirno spala, pa tudi Ana se je počasi umirila.

Marijana je sedela na postelji in ju opazovala.

»O, ljubici moji, ne vesta, kako si želim, da bi vama bilo lepo! Zavedam se, da bo treba pri vzgoji uporabljati tudi trdo besedo. Saj bi iz vaju rada napravila dobra človeka, ki znata odpuščati, ljubiti, ubogati in odločiti, kaj je prav in kaj narobe. Ja, ja, veliko dela me čaka, zavedam se tega! Ampak, srečna sem, ko gledam svoji deklici. Tudi Simona ne smem oddaljiti od družine. Saj on je naš, nikogar drugega nima, ne smemo ga razočarati. Že zdaj vem, da bo na novi sestrici ljubosumen. Nikoli ne smemo pustiti samih, vedno morajo vsi trije imeti varstvo. Dobro, da imam Natašo, ki bo jeseni Simona uvedla v vrtec. Ne, ne smem premišljevati o tem, kaj se lahko zgodi! Če mi je bilo dano roditi, moram svojo nalogo dobro opraviti! Dobro, da imam ob sebi same čudovite ljudi! Zmogla bom, vem da bom!«

Peter je hitel domov. Zavedal se je, da že nekaj dni ni govoril z Matijo. Sploh ni vedel, kaj se zdaj dela. Dobro, da je svojemu

pomočniku popolnoma zaupal. Vedel je tudi, da bi ga Matija vprašal, če bi imel kakšne težave. Ampak vseeno mora pogledati, kaj se dogaja. Vprašal je Jero, kje je Matija.

»Na polju je, gospodar! S sosedovim fantom sadita krompir in peso, vsakega pol njive. Kot sta se dogovorila spomladi. Nič ne skrbite, vse je v redu!«

»Dobro! Nekaj bi pojedel, potem pa grem za njima. Priznam, da je prihod dvojčic, naš dom postavil na glavo! Zdaj bo bolje, saj bodo kmalu prišle domov in ne bo mi treba vsak dan hoditi od doma. Jera, poskusite govoriti z medicinsko sestro Sonjo, če bi prišla k nam dvakrat ali trikrat na dan, da bi pomagala pri kopanju in hranjenju dojenčic. Povejte ji, da bo dobro plačana, če bo sprejela delo.«

(se nadaljuje)

Olga M. Kepic

Prisrčno pozdravljeni:

ga. Regina Šink, g. Vinko Plevel,

g. Ivan Žižek, g. Karl Omejc;

enota Naklo

ga. Ana Slavec, ga. Jožefa Rozman in

ga. Marinka Petrinjak.

Posloveli so se:

g. Janez Kofler - odšel v drug Dom,

g. Stanislav Sitar, ga. Zdenka Renko;

enota Naklo

ga. Blanka Kolenc - odšla v drug Dom in

ga. Marija Guštin.

Dogodki v marcu 2016 – enota Preddvor

Preko plakatov na oglasnih deskah oz. osebno boste obveščeni o naslednjih aktivnostih:

- telovadba
- ročna dela
- vadba Žoga Bend
- vaje za vadbo spomina
- skupinsko reševanje križanke
- skupine za samopomoč
- knjižnica
- BioSinhron skupinska terapija
- peka piškotov, peciva
- ogled slovenskih filmov
- molitvena ura
- terapija in aktivnosti z živalmi (Ambasadorji nasmeha, Tačke pomagačke)
- obisk prostovoljcev iz OŠ Preddvor
- računalniške urice s prostovoljcem
- biljard

TOMBOLA za stanovalce iz gradu

sreda, 2. marec ob 10.30 uri v dnevnem prostoru G0

SREČANJE STANOVALCEV GORENJSKIH DOMOV v CSS Škofja Loka – velikonočna delavnica

četrtek, 3. marec dopoldne

KONCERT TAMBURAŠKE SKUPINE BISERNICA IZ RETEČ

četrtek, 3. marec ob 17.00 uri v dnevnem prostoru

MODRO BRATI IN KRAMLJATI -

Bralno srečanja z Mileno Enci iz Mestne knjižnice Kranj

sreda, 9. marec ob 9.45 uri v delovni terapiji

MISELNO DRUŽABNE IGRE – KOCKA

četrtek, 10. marec ob 10.30 uri v dnevnem prostoru

ZAPOJMO s harmonikarico Darjo Jelenc

sreda, 16. marec ob 13.00 v dnevnem prostoru ND in
ob 14.00 uri na G1

SREČANJE s pisateljico Berto Golob

četrtek, 17. marec ob 10.30 uri v 2. nadstropju ND

USTVARJALNA DELAVNICA – Barvanje pirhov

četrtek, 24. marec ob 10.00 uri v 2. nadstropju ND

VELIKONOČNA MAŠA

velikonočni ponedeljek, 28. marec ob 15.30 uri v jedilnici

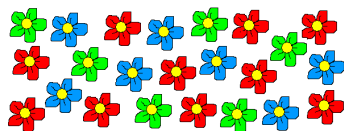
**SREČANJE ŽOGA BENDOV SOCIALNIH ZAVODOV
SLOVENIJE – v organizaciji Doma starejših Podsobotin**

sreda, 30. marec

**PRAZNOVANJE ROJSTNIH DNI s harmonikarico Darjo
Jelenc**

četrtek, 31. marec ob 13.00 uri v dnevnem prostoru ND

V primeru nepredvidenih dogodkov se bo načrtovani program spremenil.



Dogodki v marcu 2016 – enota Naklo

Preko plakatov na oglasnih deskah oz. osebno boste obveščeni o naslednjih aktivnostih:

- telovadba
- ročna dela
- vadba Žoga Bend
- vaje za spomin
- molitvena ura
- BioSinhron skupinska terapija

- pevsko dopoldne s harmonikarjem Zlatkom
- pogovorna skupina s Petro

PRAZNOVANJE ROJSTNIH DNI

(za stanovalce rojene v februarju in marcu)
torek, 1. marec ob 10.30 uri v avli enote Naklo

ALZHEIMER CAFE – predavanje Demenca izziv sodobne

družbe - Spominčica Slovensko združenje za pomoč
pri demenci - Alzheimer Slovenija
sreda, 2. marec ob 18.00 uri v avli enote Naklo

MAŠA

četrtek, 3. marec ob 10.30 uri v kapeli

MODRO BRATI IN KRAMLJATI –

Bralno srečanja z Mileno Enci iz Mestne knjižnice Kranj
ponedeljek, 7. marec ob 10.30 uri v del. ter. enote Naklo

LIKOVNA KOLONIJA mladinske skupine likovnikov KD

Dobrava Naklo

četrtek, 10. marec ob 16.00 uri v enoti Naklo

SKUPINA LASTOVKE z Jelko Štefanec

ponedeljek, 14. marec in sreda, 30. marec ob 10.30 uri v
delovni terapiji enote Naklo

TERAPIJA IN AKTIVNOSTI S POMOČJO ŽIVALI - Tačke pomagačke

torek, 15. marec ob 11.15 uri v fizioterapiji enote Naklo

KONCERT TAMBURAŠKEGA ORKESTRA FD KRANJ

torek, 15. marec ob 16.30 uri v avli enote Naklo

ZGODOVINSKI KORŽEK z Markom Ogrisom

ponedeljek, 21. marec ob 10.30 uri v del. terapiji enote Naklo

MISELNO DRUŽABNE IGRE – KOCKA

torek, 22. marec ob 10.30 uri v avli enote Naklo

**KULTURNI PROGRAM OB MATERINSKEM DNEVU - učenci
4. razredov OŠ NAKLO**

sreda, 23. marec ob 10.30 uri v avli enote Naklo

VELIKONOČNA MAŠA

četrtek, 24. marec ob 10.30 uri v kapeli enote Naklo

**OTVORITEV RAZSTAVE likovnih del likovne kolonije
mladinske skupine likovnikov KD Dobrava Naklo**

četrtek, 31. marec v avli enote Naklo

V primeru nepredvidenih dogodkov se bo načrtovani program spremenil.

*Poskušam verjeti,
da je pod soncem veliko dobrih ljudi.
Tudi vas prištevam mednje.*

Berta Golob



Prispevke zbrala in uredila
Irma Čebašek, delovna terapevtka.

Naslovna stran:
Katja Logar, fizioterapevtka in Matevž Čebašek, prostovoljec.

Besedila so objavljena brez poseganja v avtorsko delo. Ni lektorirano.